sees same meie woimust kül selle läbbi, kes meid on armastanud: siis hakkas se haige sure heälega ütlema: hästi, woimust kül, kül, hästi, hästi, selle läbbi kes meid on armastanud. Oh truust! ehk oh kui tru ning ustaw olled sinna, armas Jesus. Kui ta sai Jesusse laual olnud, siis lauldi: Jesussele minna ellan, kui ta Ommo surren ka. n. t. s. Temma olli pärrast koggone wait, ja laskis ennese ette luggeda: Oh Jesus sinno mällestus, se annab mulle römustust. n. t. s. ja siis heitis ta hinge neäri ku 16 päwal, kui ta käis kuetkümmend aastat.

Maenitsus.

Selle sinnatse lambrise ello ja surmon sepärrast kirjasse üllespandud. 1) Et kein, kes sedda sawad nähha, öppiksid moistma, mis suurt kasso ja römo se ellus ja surmas sadab kui innimenne järgeste pühha kirja loeb.

2) Kes weel mitte, ehk mitte öiete ei moista kirja luggeda, kui nemmad ühhest teisest ni paljo head kuulwad, siis on nen-

de